

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין יג.

עין משפט גר מצוה

עב א ב מיי פ"א מהל'
 מפליג הלכה ד' ופ"ג
 מהלכות סוטה הלכה ח
 ופ"ד שם הלכה ט סמג
 עשין ג' ד' טו"ש ע"ד פ"י
 רע"ט סעיף 1:
 עב ג מיי פ"ג מהלכות
 סוטה הלכה ח ופ"ד
 הלכה ד והלכה יא סמג
 שם:
 עב ד מיי פ"ג מהלכות
 גיטות הלכה ז סמג
 שם עשין ג' טו"ש ע"ד
 ס"י קל"ה סעיף ז:

על זה ועל זה נחלקו. לא שייך למימר הכא טעמיה ד"ש אלא
 לאשמעינן דכיון דלאחר מ"ק לא נחלקו דבין הוא שיש לו להשיב
 ולומר נחלקו: ולא כמ"י. לא שייך כאן תנא דמתא לטפוי
 קאמי כיון דליכא תנא דלפסקיה: א"ר חרדך בו את התלמידים. אין
 לפרש כמו בשאר דוכתי לידע אס
 ידעו להשיב על דבריו דמתא שאלמר
 שלא אמר ר' ישמעאל דבר זה מעולם
 היו יודעים שלא אמר ר' כי אם לשבחו:
קנקנתום. פירש הקונטרס
 אדרמיניט ורש"י

פירש דקנקנתום היא קרקע ירוקה
 שקוין אותה וידריו'ל וכן צערוך
 ור"מ נמי פוסק כן צתיקון ספר
 תורה דמותר לתא אדרמיניט לתוך
 הדיו לנספך תורה לכו'י עלמא דלאו
 היינו קנקנתום ולא דמסכת נדה
 (ד' יט.) תנן שחור כחרת ומפרש
 ח' הסם חרתא דלושכפי וצ"ב דגיטין
 (ד' יט.) קאמר דקנקנתום הוא חרתא
 דלושכפי אס כן משמע שהוא שחור
 ואלו ודריו'ל ירוקה היא דומה
 לזוכית ועל זה שם זוכית נקראת
 ודריו'ל ולפי זה הקונטרס חתא ור"י
 מפרש דלאחר שטותיניס אמות יפה
 לתת לתוך הדיו או היא משחרת:
אין מייחד אות אחת. כמו צראשית
 צרא צראו ורבינו מאיר קבל
 מרביתו כמו הוה על הוה (יחזקאל ו')
 שהטיל יו"ד על האחרון:

חזין מפרשת סוטה. ור' ישמעאל
 שהיה אוסר בכל התורה כולה
 שמה היה דורש גזירה שוה מסוטה
 או כתיבה כתיבה או ג"ש אחרת אי
 נמי מדדבין: **אבל תורה דסתמא**
בתיבא ח"צ דמחקינין. משמע אע"ג
 דסוטה בני כתיבה לשמה מוחקינין
 לה מן התורה ותימה דלענין גט
 פסלינן פרק שני דגיטין (סס:) גבי
 הוה דשקל ספר תורה ויהייה
 לדבימהו דלאמר רב יוסף למאי נישח
 לה אי משום כריתות דלית בה צעין
 וכחז לה לשמה וליכא וי"ל דרב יוסף
 לית ליה סברא דרב פפא דהכא אי
 נמי סבר לה כמנח' דלאמר אין מוחקינין
 לה מן התורה ור"מ והיכי מכשר הכא
 רב פפא צספר תורה אפילו למנח'
 דצעי לשמה והא תנן צריש כל הגט
 (ס"ד ד' כג.) משמע קול סופרים מקריין
 איש פלוני מגרש פלונית פסול לגרש
 צו ומוקי לה בגמ' צסופרים העשויין
 להתלמד וספר תורה נמי חשיב לה
 הכא כעשויין להתלמד ומשמע דלכו'וה
 תנאי אית להו ממני' דהתם מדפריך
 ולית ליה לר' אחא צר יאשיה הא דתנן
 וכו' וי"ל דלהתלמד דהתם לא נכתב
 כלל להכשר הגט אבל ספר תורה כותב
 צסתמא לדעת ר' שאס יצטרו'י נחקו
 ממנה פרשת סוטה ומיהו קשיא דלגבי
 גט אפילו צענין זה פסול ולא חשיב
 לשמה דהא אפילו כתבו הסופר לשמה
 צלא צווי העבול פסול לגרש צו דהא
 עשייה

רבי עקיבא היינו ס"ק. דקמניי) הכשר מצוי צ"ש אומרים כו' ולא
 מפליג בין קצר לרחב: דרב אחאי. מצוי פחות מארבעה טפחים חד
 מנייהו אית ליה דארבעה ומארבעה ולמעלה פליגי אבל פחות
 מארבעה אין צריך כלום: ולא מסיימי. הי מנייהו אית ליה דרב

ר"ע אומר על זה ועל זה נחלקו בו: ר"ע
 היינו תנא קמא איכא בינייהו (ב) דרב אחאי
 ואיתימא רב יחיאל ולא מסיימי תניא אמר
 ר"ע לא אמר ר' ישמעאל דבר זה אלא אותו
 תלמיד אמר דבר זה והלכה באותו תלמיד
 הא גופה קשיא אמרת לא א"ר ישמעאל דבר
 זה אלמא לית הלכתא בוותיה והדר אמרת
 הלכה באותו תלמיד אמר רב יהודה אמר
 שמואל לא אמרה ר' עקיבא אלא (ג) לחדד בה
 התלמידים ור"ג בר יצחק אמר נראין איתמר
 א"ר יהושע בן לוי כל מקום שאתה מוצא
 משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני
 ר"ע אינו אלא ר"מ ששימש את ר' ישמעאל
 ואת ר"ע (ד) דתניא אמר ר' מ' כשהייתי אצל
 ר' ישמעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו
 ולא אמר לי דבר כשבאתי אצל רבי עקיבא
 אסרה עלי' אינו והאמר רב יהודה אמר
 שמואל משום ר' מאיר כשהייתי לומד אצל
 ר' עקיבא הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו
 ולא אמר לי דבר וכשבאתי אצל ר' ישמעאל
 אמר לי בני מה מלאכתך אמרת לי לבלר
 אני אמר לי בני הווי זהיר במלאכתך
 שמלאכתך מלאכת שמים היא שמא אתה
 מחסר אות אחת או מייחד אות אחת נמצאת
 מחריב את כל העולם כולו אמרת לי דבר
 אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך
 הדיו אמר לי וכי מטילין קנקנתום לתוך הדיו
 והלא אמרה תורה (ה) וכתב ו' ומחה כתב
 שיכול למחות מאי קא"ל ומאי קא מהדר ליה
 הכי קא"ל לא מיבעיא בחסירות וביתרות
 [דלא טעינא] דבקי אנא (ו) אלא אפילו מיהש
 לזיבוב נמי דילמא אתי ויתבי אתגיה דר"ל
 ומחיק ליה ומשווי ליה ר"ש דבר אחד יש לי
 וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו קשיא
 שימוש אישימוש קשיא אסרה אסרה בשלמא שימוש אישימוש לא קשיא
 מעיקרא אתא לקמיה דר"ע ומדלא מצי למויקם אליביה אתא לקמיה דרבי
 ישמעאל וגמר גמרא והדר אתא לקמיה דר"ע וסבר סברא אלא אסרה אסרה
 קשיא קשיא תניא רבי יהודה אומר ר"מ היה אומר * לכל מטילין קנקנתום
 לתוך הדיו חוץ מפרשת סוטה ורבי יעקב אומר משמו * חוץ מפרשת סוטה
 שבמקדש מאי בינייהו אמר רב ירמיה למחוק לה מן התורה איכא בינייהו
 והני תנאי כי הני תנאי דתנאי * אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה
 אחרת ר' אחי בר יאשיה אמר מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת
 אמר רב פפא דילמא לא היא עד כאן לא קאמר ת"ק התם אלא כיון
 דאיניתק לשום רחל תו לא הדרא מינתקא לשום לאה (ז) אבל גבי תורה
 דסתמא מיכתבא הכי נמי דמחקינין אמר רב נחמן בר יצחק דילמא
 לא היא עד כאן לא קאמר רבי אחי בר יאשיה התם אלא דאיכתבי מיהת
 לשום סוטה בעולם אבל גבי תורה דלהתלמד כתיבא הכי נמי דלא מחקינין
 ולית ליה לרבי אחי בר יאשיה הא דתנן (ח) כתב [גט] לגרש אתה

ותנחך
 שימוש אישימוש קשיא אסרה אסרה בשלמא שימוש אישימוש לא קשיא
 מעיקרא אתא לקמיה דר"ע ומדלא מצי למויקם אליביה אתא לקמיה דרבי
 ישמעאל וגמר גמרא והדר אתא לקמיה דר"ע וסבר סברא אלא אסרה אסרה
 קשיא קשיא תניא רבי יהודה אומר ר"מ היה אומר * לכל מטילין קנקנתום
 לתוך הדיו חוץ מפרשת סוטה ורבי יעקב אומר משמו * חוץ מפרשת סוטה
 שבמקדש מאי בינייהו אמר רב ירמיה למחוק לה מן התורה איכא בינייהו
 והני תנאי כי הני תנאי דתנאי * אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה
 אחרת ר' אחי בר יאשיה אמר מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת
 אמר רב פפא דילמא לא היא עד כאן לא קאמר ת"ק התם אלא כיון
 דאיניתק לשום רחל תו לא הדרא מינתקא לשום לאה (ז) אבל גבי תורה
 דסתמא מיכתבא הכי נמי דמחקינין אמר רב נחמן בר יצחק דילמא
 לא היא עד כאן לא קאמר רבי אחי בר יאשיה התם אלא דאיכתבי מיהת
 לשום סוטה בעולם אבל גבי תורה דלהתלמד כתיבא הכי נמי דלא מחקינין
 ולית ליה לרבי אחי בר יאשיה הא דתנן (ח) כתב [גט] לגרש אתה

(א) [לעיל ג' ב.] (ב) דרכות
 ג: ו"ש"ט"ג (ג) סוטה כ"ה ע"ש,
 (ד) [סוטה ח' ז.] (ה) ומהר"ם
 אומר שצובי בורחי ממנו
 להי קא"ל קנקנתום יש לי
 ולכא למתן צובי [ת"י],
 (ו) ור"ח לתקן פירוש וכתב ענין
 דבמיהו צעין שליחות אל
 צמח דמסתמא יחיי קרא
 צכל ארס יכיל לגרש אס
 אשתו ואפי' דיו קטועות
 [ת"י ג' ו.] גיטין ד' סוטה
 כ: (ח) צ"ל דמסתמא קמני,
 (ט) צ"ל ט"פ: איהו
 מכותה ס"ט (י) אלא לשבח
 אלא כמו שפירש הקונטרס
 כ"ל פ"א רש"ל וצ"י מהו
 צין הלכה לנראין כיון דלשבחו
 אומר כן אס אמר הלכה מה
 נראה שבחו יותר [ת"י]:
 (ס) וכן מכו מוס' צענין
 ט' ופ"ש דבגמרא היה
 כתוב אלא לפניו שם לא
 נמלל,

תורה אור השלם
 1. וכתב את הקל"ח
 הקל"ח הבדן בספר
 וקוקה אל מ' הקרי"ם:
 במדבר כ"ב
 לעזי רש"י
 אדרמיניט. צב שחר.

מוסף רש"י
 לבלר. סופר (סוטה כ.),
 שמא אתה מחסר אות
 אחת. גמ' א' ו' א"לית
 אמת (ירמיה י') או
 מייחד אות אחת. כגון
 צראשית צראו א"לית
 (סוטה ב.) דבר אחד יש
 לי. לקמן [פרש' מאי
 מצינה היא ו] פ"ג
 שיכול למחות. ור"ב
 ישמעאל סבר מוחקינין
 מן התורה ולא צעי כתיבה
 לשמה. ופירשט סוטה
 לחודה ק"ל קפיד (ס"ט).
 מאי קא"ל ומאי קא
 מהדר ליה. מאי קאמר
 ליה ר' ישמעאל דקא מהדר
 ליה ר"מ דבר אחת יש לי
 שעשה רושם ואינו נחמק.
 מה ענין קנקנתום אל
 חיטוי ויטוי (ס"ט). כתב
 לגרש את אשתו. כתב
 לה גט (ס"ט כ.).

תניא צמי שחזו (ש"ד ע"ב). כתב סופר לשמה וחתמו עדים לשמה ונתנו לה הרי הוא פסול עד שישמעו קולו שאמר לסופר כתוב ולעדים
 חתמו והתם פסול משום דלא חשיב לשמה ולא משום דצעין שליחות צכתיה דהא סוף פ"צ דגיטין (ד' כ"ג) מכשרים כתיבת ח"ש' בגדול
 עומד על גביו אע"ג דלאו צני שליחות נינהו וי"ל דלעולם חשיב לשמה והתם פסול מדרבנן וגבי סוטה לא שייך למסתכל אר"י צבטה
 אין הכיחן שעלי' לכתוב מקפיד אס יכתוב שום ארס לשמה שלא צרשותו ומסתמא נישח ליה אלצ גבי גט ופסולא לא נישח ליה לצבול:
 עשייה